

Jeffrey A. Tucker: Nový zlatý standard – je to možné?

infokuryr.cz/n/2023/04/13/jeffrey-a-tucker-novy-zlaty-standard-je-to-mozne

kuryr

13. dubna 2023

Ceny zlata opět testují svá historická maxima, zatímco jednotlivci i instituce prchají do bezpečí před chaosem naší doby. To, co John Maynard Keynes démonizoval jako „barbarskou relikvii“, se neustále vrací. Jak se vládní politika zhoršuje a Federální rezervní systém se ukazuje jako nefunkčnější a nefunkčnější, stále více lidí se obrací k osvědčené a skutečné peněžní pravdě.

V jistém smyslu mohou ceny zlata často sloužit jako barometr důvěry v centrální správce. Čím výše stoupá, tím menší důvěra v systém skutečně panuje. Po celé století chtěly elity zlato z měnového systému. Ale to se neděje.

Stejně jako hodinový stroj je dokonce obnovený zájem o starý zlatý standard. Podle Yahoo finance :

„Rep. Alex Mooney (R-WV) spolu se zástupci Andy Biggs (R-AZ) a Paul Gosar (R-AZ) Andy Biggs (R-AZ) a Paul Gosar (R-AZ) – HR 2435, zákon obnovit zlatý standard (Gold Standard Restoration Act), který byl zaveden s cílem usnadnit převod volatilní bankovky Federal Reserve Note na pevnou váhu zlatých slitků. Po schválení HR 2435 mají Ministerstvo financí USA a Federální rezervní systém 24 měsíců na zveřejnění všech držených zlata a transakcí; po tomto období by Federální rezervní bankovka byla oficiálně navázána na pevnou váhu zlata za svou tehdejší tržní cenu.

Načasování je brilantnější, než se zdá. Dolar jako mezinárodní rezervní měna – kterou byl od roku 1944 – byl v poslední době ohrožen. Čína, Rusko, Indie, Saúdská Arábie a Brazílie a další země se dohodly, že budou usilovat o nezávislost na dolaru. To proto, že Bidenova administrativa natolik zpolitizovala používání dolaru jako rezervní měny, že zašla dokonce tak daleko, že zabavila majetek vlastněný Rusy. Americká politika používá dolar jako zbraň a nemělo by být překvapením, že se to mnoha zemím nelíbí.

Přidejte k tomu velmi reálnou hrozbu digitální měny centrální banky (CBDC), o kterou Bidenova administrativa projevila velký zájem. To by umožnilo masivní invazi vlády a jejích peněžních oligarchů do našich soukromých životů a novou úroveň kontroly populace, která by z Listiny práv udělala mrtvou literu.

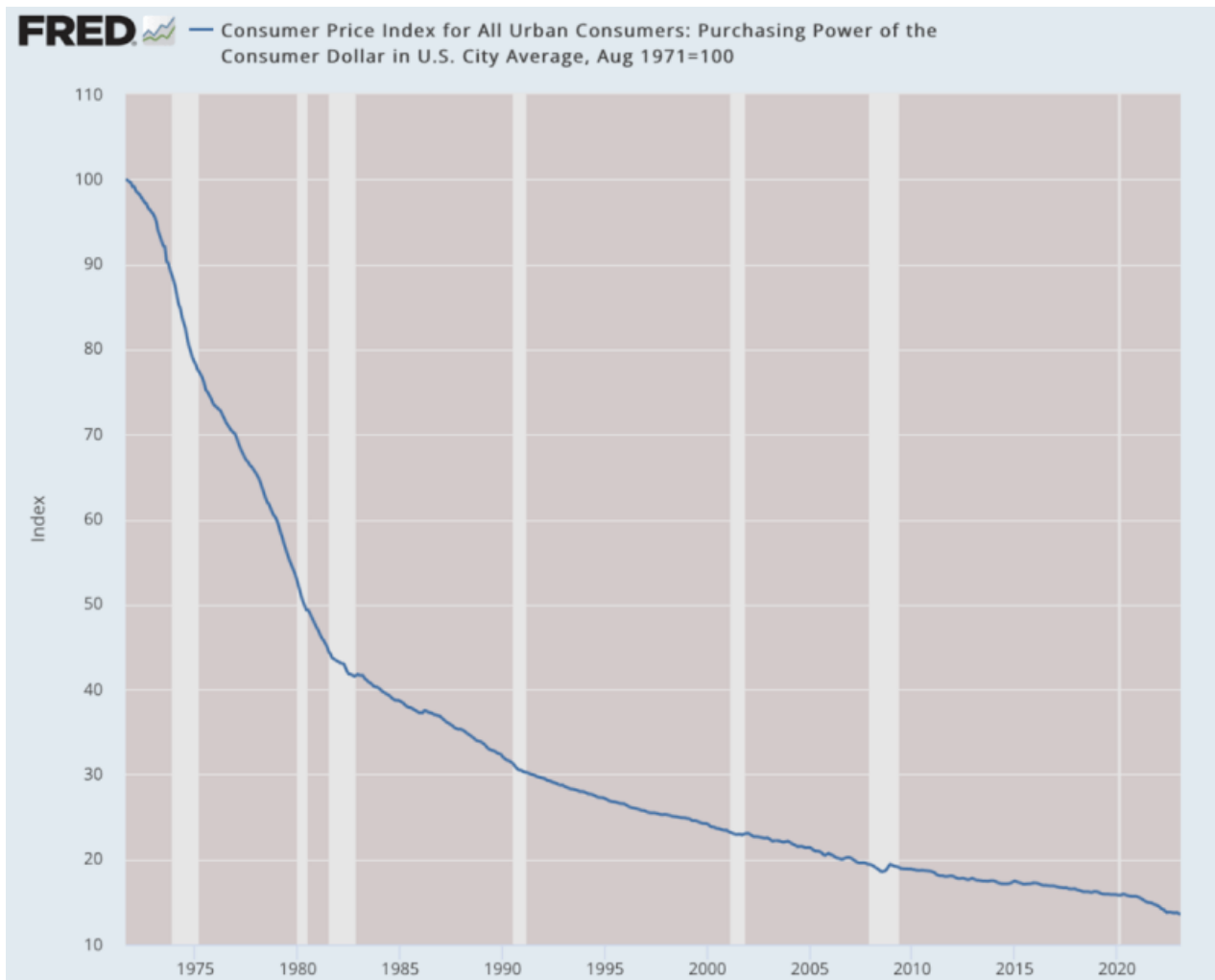
Pokud byl někdy čas prosadit nový zlatý standard, pak je to nyní, kdy se to mělo stát před 43 lety, kdy měla Reaganova administrativa příležitost. To mohl být klíč k zachování právě obnovených

amerických svobod, spíše než dovolit centrální bance dohlížet na trosky země.

Prezidentská kampaň v roce 1980 byla pro Spojené státy přelomovým bodem, odklonem od ekonomického neklidu silně regulovaného průmyslového sektoru s rychle devalvujícím dolarem a směrem k deregulaci a zdravějším penězům. Když se podíváme zpět, dramatický politický obrat Reaganova prezidentství připravil půdu pro desetiletí prosperity. Vytvořila tak silnou kapitálovou základnu, že se zdálo, jako by ji nic nemohlo zničit.

Nenaplněnou součástí platformy republikánské strany z roku 1980 – řízené Davidem Stockmanem a Georgem Gilderem – bylo schvalování zlatého standardu, tedy předefinování dolaru ve smyslu zlata namísto plovoucího papíru, ničím, čím byl od katastrofy Richarda Nixona. reformy, které spustily desetiletí inflace.

Tato část programu z roku 1980 byla zanedbána. V důsledku Nixonovy reformy a selhání zvrátit tuto katastrofu má dnes dolar z 13. srpna 1971 hodnotu asi 13 centů.

(Údaje: Ekonomická data Federálního rezervního systému [FRED], St. Louis Fed; Grafika: Jeffrey A. Tucker)

To je tragédie. Se zlatým standardem a koncem studené války za pouhých osm let byly Spojené státy v perfektní pozici k tomu, aby se znovu etablovaly jako mírumilovná obchodní republika, jakou byly založeny, spíše než jako zakořeněné globální impérium, kterým se staly po roce 1990.

S vyřešením zdánlivě existenční hrozby sovětského komunismu mohly Spojené státy jít cestou George Washingtona, jak řekl ve svém projevu na rozloučenou: „Velkým pravidlem chování pro nás ve vztahu k cizím národům je, že při rozšiřování našeho obchodu vztahy by s nimi měly mít co nejmenší politické spojení. Tam, kde jsme se již zavázali, měli bychom je plnit v plné dobré víře. Tady bychom se měli zastavit.”

Místo aby se vydaly touto cestou, Spojené státy za prvního George Bushe okamžitě zahájily další imperiální křížovou výpravu za demokracii a budování státu. Spojené státy, které již nemohly být omezovány kalkulacemi studené války a vzájemnou bezpečností proti zničení, vyšly z tohoto boje vítězně a promarnily svou šanci na mír a prosperitu válkami na Haiti, Panamě a Iráku, čímž se ve vzdálených země rozdmýchaly nenávist, která se o deset let později vrátila v podobě děsivých teroristických útoků na naší vlastní půdě. Celý region světa je nyní v troskách a Evropu destabilizují váleční uprchlíci.

Proč Spojené státy zvolily tento kurz, když to tak zjevně mohlo být jinak? Krátká odpověď je, že může. A důvodem by mohlo být, že účty by platil režim nekrytých peněz Federálního rezervního systému. Papírové peníze byly služkou války a impéria od pradávna a nejhorším příkladem je samotné 20. století.

Je velmi pochybné, že by někdy došlo ke „světové válce“ – tehdy groteskně nazývané „Velká válka“ – kdyby Evropa i Spojené státy nezaložily centrální banky. Peněžní výpočty by to neumožnily. Dali by přednost diplomacii před válkou.

Ve svém poválečném článku na toto téma to demonstroval bystrý ekonom Benjamin Anderson. I když je pravda, že většina světových měn byla v té době kryta zlatem, zásadní službou centrálních bank byl nákup vládního dluhu jako poslední možnost. To se tehdy stalo vážným morálním hazardem, stejně jako je tomu dnes.

celonárodní setkání

přijďte podpořit

ČESKO PROTI BÍDĚ

11. 4. 2023
16. 4. 2023 / 14.00 HOD.
VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ

vyzvaní

JINDŘICH RAJCHL - předseda PRO / **JANA ZWYRTEK HAMPLOVÁ** - senátorka
VÍDLÁK - bloger / a mnozí další

Ale vraťme se do roku 1980. Místo zlatého standardu jsme dostali lepší a chytřejší správu peněz od Federálního rezervního systému pod vedením Paula Volckera, který vytrhl papírové přebytky ze systému a připravil dolar na desetiletí relativně nízké inflace. Neudělal však nic pro ukončení politického uvážení.

Namísto prosazování zlatého standardu jmenoval Reagan komisi, která měla problém prošetřit. Víme, co to znamená! Komisi samozřejmě tvořili fanoušci papírových peněz, zatímco partyzáni

zlatého standardu byli v menšině. Menšinová zpráva této komise zůstává skutečnou klasikou měnové analýzy. Hlavním autorem nebyl nikdo jiný než Ron Paul, který během své kariéry bojoval za zvukové peníze.

Prosba o zlatý standard je spojena s prosbou o omezenou vládu, která respektuje ústavu a chrání práva lidí. To je přesně ten problém, který lidé s touto myšlenkou mají. Tvrdě by to zastavilo uvážení politiky Federálního rezervního systému. To by také vyžadovalo, aby celá federální vláda vyrovnala své rozpočty, stejně jako se to dnes od států vyžaduje. Bez centrální banky s mocí tisknout nekonečné množství peněz by se mnohé dnešní debaty o federální domácí a zahraniční politice vypařily.

Velká chyba zlatého standardu však nespočívá v jeho logice nebo etnosti, ale v jeho politické a administrativní pravděpodobnosti. Agenda vždy předpokládala, že i správci stávajícího systému dojdou k názoru, že by měli mít méně pravomocí a menší diskretnost. V podstatě záleží na tom, zda si stávající peněžní oligarchové zvolí cestu, která je dobrá pro společnost, nikoli pro ně samotné. Bohužel se to zdá dost nepravděpodobné.

Jedním ze způsobů, který by byl ještě chytřejší než centralizovaný zlatý standard, by bylo úplné odnárodnění samotných peněz. Toho by bylo možné dosáhnout zrušením zákonů o zákonném platidlu a širokou liberalizací zlata jako peněz i digitálních peněz, které fungují jako zlato. B. Bitcoin a jeho mnoho decentralizovaných příbuzných se děje. Máme technologii, jak to udělat. Co chybí, je politická vůle.

Stejně jako v roce 1980 stojíme u dalšího zlomu. Vzhledem k tomu, že dolar jako mezinárodní rezervní měna čelí největší výzvě od druhé světové války a domácí hodnota papírových peněz je den ode dne méně spolehlivá, potřebujeme dramatickou reformu. V tuto chvíli stojíme před volbou mezi další tyraníí, kterou umožnila noční můra centrální banky, a měnovou deregulací, která by trhům a lidem umožnila zvolit si vlastní preferovaný prostředek směny.

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST